पुनर्दशगुणितं 'प्रयुतं'। कृत्वा त्रयेण लोकत्रयवर्तिनो भोगा प्राप्नोति॥

(८) षष्ठं मन्त्रं व्याचष्टे। "अर्बुदाय स्वाहेत्याह। वाग्वा अर्बुदम्। वाचमेवावरुन्धे" इति। पूर्व्वोक्तं प्रयुतं दशगुणितं सत् 'अर्बुदम्', इत्युच्यते। वाग्देवतायाः शब्दविशेषाणां बहुविधत्वात् सैव 'अर्बुदं', इत्युपचर्य्यते। अतः 'वाचमेव', प्राप्नोति॥

(९) सप्तमं व्याचष्टे। "न्यर्बुदाय स्वाहेत्याह। यो वै वाचो भूमा। तान्न्यर्बुदम्। वाच एव भूमानमवरुन्धे" इति। अर्बुदमेव दशगुणवृद्धौ सत्यां न्यर्बुदं भवति। पूर्व्वोक्तसङ्ख्याबाहुल्यविशिष्टाया वाचो यदत्यन्तबाहुल्यं 'तत्', एव 'न्यर्बुदं', तस्मात्तद्बाहुल्यं प्राप्नोति॥

(१०) एवमुत्तरोत्तरदशगुणवृद्धियुक्तानां समुद्रादिसङ्ख्यानां तत्तत्सङ्ख्येयवस्तुप्राप्तिरित्येतद्दर्शयति। "समुद्राय स्वाहेत्याह॥२॥ समुद्रमेवाप्नोति। मध्याय स्वाहेत्याह। मध्यमेवाप्नोति। अन्ताय स्वाहेत्याह। अन्तमेवाप्नोति। परार्द्धाय स्वाहेत्याह। परार्द्धमेवाप्नोति" इति। ब्रह्माण्डाभिमानी परमेश्वरः परशब्देनोच्यते। तदीयस्यायुषोर्द्धं 'परार्द्धं', जनैर्व्यवह्रियमाणा सङ्ख्या तत्र पर्य्यवसिता, तद्धोमेन तत्सङ्ख्येयवस्तुप्राप्तिः॥

(११) सङ्ख्यामन्त्राणां पर्य्यवसानं व्याख्यायोत्तरं मन्त्रद्वयं व्याचष्टे। "उषसे स्वाहा व्युष्ट्यै स्वाहेत्याह, रात्रिर्वा उषाः।